

[Brorsen.]

den meget store Risiko, man er ude i ved en saa enorm Skatteudskrivning og ved et saa mægtigt Budget. Skulde der pludselig paa ny komme en Nedgangsperiode, er vi ude i en uhyggelig Situation. Da vi saa tit gaar tilbage til 1929, skal jeg blot nævne, at i 1928—29, under Venstres Regering, androg Skatter, Afgifter og Gebyrer 357 Mill. Kr. De er nu steget til 550 Mill. Kr. De er altsaa vokset med ca. 200 Mill. Kr. i denne 9-aarige Periode.

Undersøger man de enkelte Ministres Budgetter, er der naturligvis stor Forskel. Den højtærede Kirkeminister er en beskedent Mand, han har et meget beskedent Budget, og det er saa nogenlunde status quo fra det ene Aar til det andet, omkring ved de 3 Mill. Kr. Jeg har tidligere talt om, at der burde opføres en anstændig Sum til Restaurering af vore gamle Kirker. En Smule Stigning er der, men det er ikke meget, der kan udrettes ved de Midler, der er stillet til Raadighed paa Kirkeministerens Budget, og jeg forstaar ikke, naar man ellers slaar om sig med Millionerne, hvorfor man saa konsekvent holder netop disse Bevillinger saa langt nede. Det kan da ogsaa anføres her, at det at restaurere en gammel Kirke ogsaa giver Arbejde. Man kunde, naar man sammenligner Kirkeministerens Budget med mange af de andre Ministres, anvende det Billede, at han kører med smaa Ponyer, meget smaa Ponyer, som Forspand, medens de fleste af de andre Ministre har store Bryggerheste for Vognen.

Socialministeriets Budget er nu oppe paa 177 Mill. Kr. med stærkt stigende Tendens. Jeg minder i denne Forbindelse om en Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, som han fremsatte for et halvt Aars Tid siden henvendt til Kommunerne. Med Formandens Tilladelse vil jeg gerne citere et Par Linier. Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch siger til Kommunerne:

„Ogsaa et Arbejderparti bør gøre sig klart, at de offentlige Midler er begrænsede. De Midler, der skal bruges til store Erhvervsfremstød, kan ikke samtidig anvendes til ren Understøttelsespolitik. Vil man det ene, maa man samtidig erkende en Grænse for det andet.“

og han fortsatte:

„Stigningen paa Socialministeriets Budget har været fra 75 Mill. Kr. i 1931 til 157 Mill. Kr.“

Det var altsaa for et Par Aar siden, nu er vi oppe paa 177 Mill. Kr., men det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch manøvrerer

altsaa i denne Udtalelse med de 157 Mill. Kr., og saa siger han:

„For hver 50 Mill. Kr., der føjes til de aarlige Udgifter; er det en Byrde for Statskassen, som svarer til Forrentningen af et Statslaan paa 1 Milliard.“

Forhøjelsen af Budgettet fra 1931 til nu, der altsaa er over 100 Mill. Kr., svarer efter det, der er stillet op her, ogsaa af det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, til en Forrentning af 2 000 Mill. Kr. Det er dog et Tal. Lad mig nu give det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch en Kompliment: Det ærede Medlems Ræsonnement er efter min Mening lige ved at være et Pletskud. Men et i og for sig fornuftigt Ræsonnement betyder jo ikke saa forfærdelig meget, naar man ikke i sin Politik handler derefter.

Hvad Statsvirksomhederne angaar, er man især opmærksom paa Statsbanernes store Underskud, der nu er oppe paa over 25 Mill. Kr. Den højtærede Finansminister bemærkede, at der ikke i denne Samling vilde fremkomme Forslag om nye Skatter. Er der i denne Udtalelse ogsaa underforstaaet Takstforhøjelser?

Hvad Skattespørgsmaalet i øvrigt angaar, vil jeg gerne have Lov til at spørge, om man kan vente sig Resultater fra Skattekommissionen saa betids, at vi i denne Samling kan vente Forslag til Behandling. Jeg vil sige — og her er der vist nogenlunde Enighed —, at er der noget Omraade, hvor der tiltrænges en Revision med Forenkling for Øje, er det paa Skattevæsenets. Vi er kommet til et Punkt, hvor der nærmest raader fuldkommen Virvar, og mange har for længst opgivet at følge med. Hensyn til, hvad der foregaar paa dette Omraade.

Ejendomsskatterne er paa ny i kraftig Stigning, og navnlig Landejendommene er underkastet en meget haard Ejendomsbeskatning. Hvis vi ogsaa her gaar tilbage til 1929 og fører Linien frem til nu, vil jeg mene, at der er en Stigning paa en 16—17 Mill. Kr.

Med Hensyn til det sidste, Stigningen i Ejendomsbeskatningen, ser det ud til, at det ogsaa er ved at være en radikal Landstingsmand, Hr. Gunnar Fog-Petersen, for meget, idet han i sit Blad „Tidens Stemme“ for nogen Tid siden slog stærkt til Lyd for, at disse Skatter skulde være faste Skatter og hvile paa et ensartet Vurderingsgrundlag i By og paa Land. Kun een Skat bør hvile paa Værdigheden. En saadan Afgift bør kun kunne ændres ved Lov, ligesom Fordelingen mellem Stat, Amt og Kommune maa være Lovgivningen under-